ΕΤΟΣ Β'. — ΜΥΤΙΛΗΝΗ — Παρασκευή τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 1912 — ΑΡ. 245

ΛΕΣΒΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑΝ - ΤΕΤΑΡΤΗΝ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ετησία		Εξάμηνος	
Πρωτευούση	Γρ. δρ. 70	Πρωτευούση	Γρ. δρ. 40
Χωρίοις-Κρήτει	» » 85	Χωρίοις-Κρήτει	» » 47
Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 25	Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 14

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον [illegible]

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρ 10.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Διὰ πᾶσαν ἀγγελίαν, διαφίμισιν καὶ διατριβὴν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Αποδείξεις πληρωμῆς μὴ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ θεωροῦνται ἄκυροι.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "ΛΕΣVOS„-ΜΕΤΕLIN

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΑΡΙΘ. 9

Διευθυντὴς - Ιδιοκτήτης: Ν. Α. ΤΑΧΤΑΤΖΗΣ

ΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Οἱ σύμμαχοί μας τῆς Σόφιας κηρύξαντες ἀνακωχὴν ὅπλων πρὸς τὴν Τουρκίαν, διεξάγουν πόλεμον ψευδολογιῶν ἐναντίον μας. Η τακτικὴ αὕτη εἶναι βεβαίως ἀρκετὰ ἐνδεικτικὴ τοῦ φιλοπολέμου χαρακτῆρος τῶν συμμάχων μας, ὅσον τοὐλάχιστον εἶναι καὶ καταστρεπτικὴ διὰ τὴν Αλήθειαν, ἡ ὁποία ὑπέστη οὕτως ἀπωλείας μεγαλειτέρας καὶ τῶν ὑσιῶν, τὰς ὁποίας προσεπάθησαν νὰ βεβαιώσουν ὅτι προσέφεραν εἰς τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα οἱ ἐν Σόφιᾳ.

Εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν ποῦ μᾶς ἐκήρυξαν οἱ σύμμαχοι, εὑρισκόμεθα προφανῶς μειονεκτοῦντες. Στερούμεθα ἀτυχῶς τῶν ὅπλων, ποῦ θὰ μᾶς ἀνεδείκνυον νικητὰς εἰς ἕνα ἀγῶνα ψευδολογίας. ὁ δὲ κ. Θεοδωρὼφ δὲν φαίνεται διατεθειμένος ν' ἀναλάβῃ νὰ ὀργανώσῃ τὰς πολεμικάς μας δυνάμεις, συμφώνως πρὸς τὴν κενοφανῆ αὐτὴν πολεμικὴν τακτικήν. Τόσον αὐτοί, ὅσον καὶ μέγας ἀριθμὸς ἀνωτέρων Βουλγάρων στρατιωτικῶν καταβάλλουν τόσας φροντίδας διὰ νὰ πλάττουν ἐκθέσεις, ὅσας ἂν εἶχον καταβάλει εἰς τὴν Τσατάλτζαν. δὲν θὰ ἐσκέπτοντο διόλου περὶ ἀνακωχῆς.

Αφ' ἑτέρου ὅμως καὶ αἱ ἰδικαί μας πολεμικαὶ δυνάμεις εἶναι ἀρκετὰ ἀπησχολημέναι τώρα, ὥστε νὰ μὴ τοὺς μένῃ καιρὸς νὰ ὀργανωθοῦν καὶ ἂν ἀκόμη ὁ κ. Θεοδωρὼφ ἤρχετο νὰ τὰς ὀργανώσῃ. Ενα μέγα μέρος των συντρίβει τὴν μεγαλειτέραν ἀντίστασιν, ἀφ' ὅσας ἔδειξαν μέχρι τοῦδε εἰς τὸν τετραμέτωπον πόλεμον οἱ Τοῦρκοι· ἕνα ἄλλο καθαρίζει τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τὰ διάφορα Τουρκικὰ ἀποσπάσματα, τὰ ὁποῖα διέφυγον φαίνεται τὴν καταδίωξιν τοῦ γενναίου Βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἐπιτρέψαντος εἰς αὐτὰ νὰ διαφύγουν, διὰ λόγους προφανῶς ἀβρότητος— τοὺς ἰδίους λόγους, ποῦ τὸν ὤθησαν νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ καταλάβωμεν τὴν Θεσσαλονίκην — ἄλλα τμήματα τοῦ στρατοῦ μας πολεμοῦν εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ελλήνων.

Συγχρόνως ὁ στόλος μας ἐξηυτέλισε καὶ κατεσύντριψε ἔξωθεν τῶν Δαρδανελλίων τὴν περίφημον Αρμάδα, κυριαρχῶν καὶ πάλιν τοῦ Αἰγαίου καὶ παρέχων εἰς τοὺς συμμάχους ὅλην τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν διὰ νὰ συντάσσουν τὰς ἐκθέσεις των μὲ ὅλην τὴν ψυχικὴν ἠρεμίαν, ποῦ ἀποκτᾶται διὰ παρόμοια ἀκροβατικὰ γυμνάσματα λογικῆς.

Κατόπιν ὅλων τούτων εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἠττηθῶμεν εἰς τὸν κηρυχθέντα ἐναντίον μας πόλεμον τῶν ψευδολογιῶν, ἐκτὸς πλέον ἂν ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν κάποιαν σημασίαν τὰ πραγματικὰ γεγονότα καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτήν, ἡ ὁποία γεννᾷ χειριστὰς τοῦ καλάμου τόσον λαμπροὺς ὅσον καὶ ὁ κ. Θεοδωρὼφ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ.

Αν πράγματι τὰ ἀληθινὰ γεγονότα ἔχουν καμμίαν σημασίαν θὰ εἴχαμεν μερικὰς σωρείας ἐξ αὐτῶν νάντιτάξωμεν. Επὶ παραδείγματι:

Πῶς δὲν ἐγνώσθησαν οὔτε ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης πηγῆς, οὔτε ἀνεκοινώθησαν ταχύτερον ὑπὸ τῶν Βουλγάρων διὰ μυριοσελίδων ἀνακοικώσεων, ὡς πράττουν συνήθως, αἱ περίφημοι μάχαι ποῦ συνεκρότησαν μὲ τοὺς Τούρκους!

Πῶς ἐξηγεῖται ἡ... Ελληνοτουρκικὴ σύμπραξις διὰ τὴν εἰς τοὺς Ελληνας καὶ ὄχι τοὺς Βουλγάρους παράδοσιν τῆς Θεσσαλονίκης;

Τί ἔγινεν ὁ Τουρκικὸς στρατὸς, μὲ τὸν ὁποῖον ἐπολέμησαν οἱ Βούλγαροι; Παρεδόθη εἰς τοὺς Ελληνας; Αλλὰ ποῦ; Πῶς οἱ καταδιώκοντες αὐτὸν κατὰ πόδας Βούλγαροι δὲν παρέστησαν εἰς τὴν παράδοσιν;

Εἶχον νεκροὺς καὶ τραυματίας οἱ Βούλγαροι κατὰ τὰς μαχας τῶν ἢ ἐγίνοντο ἀναιμωτεί; Εὰν εἶχαν τί ἔγιναν τὰ πτώματα; ποῦ μετεφέρθησαν οἱ τραυματίαι;

Πόσην δύναμιν εἶχε τὸ ἓν τρίτον τῆς Βουλγαρικῆς στρατιᾶς τῆς Μακεδονίας; 60000 ἀνδρῶν; Πῶς ἀνελήφθησαν ὅμως οἱ ἡμίσεις; Καὶ ἐν τέλει διατὶ ἀφῆκαν τὰς Ελληνικὰς στρατ. ἀρχὰς νὰ κυβερνοῦν τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὸν Ελληνα Διάδοχον νὰ εἰσέλθῃ πρῶτος; Εξ ἀβρότητος; Μὰ εἰσθε ἄβρὸς ἐπὶ τέλους, κύριε Θεοδωρώφ;

Αὐτὰ λέγουν τὰ γεγονότα, τὰ ἴδια φωνάζουν καὶ ὅλοι οἱ ξένοι ἀνταποκριταὶ, ποῦ παρηκολούθησαν τὰ τῆς ἁλώσεως τῆς Θεσσαλονίκης, ἀκριβῶς αὐτὰ ὁμολογοῦν καὶ οἱ Τοῦρκοι στρατιωτικοὶ ἀπὸ τοῦ Ταχσὶν πασᾶ μέχρι τοῦ τελευταίου στρατιώτου.

Αλλ' ἐπαναλαμβάνομεν, ἂν τὰ γεγονότα δὲν σημαίνουν τίποτε καὶ διεξαχθῇ πόλεμος ψευδολογιῶν εἴμεθα ἀπὸ τοῦδε ἡττημένοι. Απομένει μόνον εἰς ἡμᾶς τοὺς Ελληνας ἡ ἀσθενὴς παρηγορία ὅτι μόνον εἰς αὐτοῦ τοῦ εἴδους τοὺς πολέμους ἡττώμεθα Μήπως ἔχουν ἀντιρρήσεις οἱ κύριοι Θεοδωρώφ;

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Αἱ πρῶται εἰδήσεις διὰ τὴν ἀποφασιστικὴν ἔφοδον κατὰ τῶν Ιωαννίων, ἐγαλβάνισαν χθὲς τὸν κόσμον.

Τὰ Γιάννενα προοβάλλονται! Η εἴδησις ἀσκεῖ ἕνα γόητρον ὄχι συνειθισμένον, προκαλεῖ ἔντυπωσιν, συγκινεῖ.

Η ὡραία πρωτεύουσα τῆς Ηπείρου εἶνε τόσον ἀγαπητὴ εἰς τὸν Ελληνικὸν λαόν.

—Πότε θὰ πέσουν τὰ Γιάννενα;

Εἶνε ἡ ἀνυπόμονος ἐρώτησις, ποῦ ἀνεβαίνει εἰς ὅλων τὰ χείλη. Διατί ὅμως τόση ἀνυπομονησία, ἐξαιρετικῶς διὰ τὰ Ιωάννινα, διατί τόσον ἐνδιαφέρον καὶ τόση ἀγάπη πρὸς τὴν Ηπειρωτικὴν πόλιν;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν δὲν θὰ ἦτο εὔκολον νὰ ἀπαντήσῃ κανεὶς προχείρως, ὅλοι ὅμως εὑρίσκουν δικαιολογημένην αὐτὴν τὴν ἀνυπομονησίαν.

Εχει τόσον γόητρον ἡ ἱστορικὴ Μητρόπολις τῆς Ηπείρου, τόσον θέλγητρον, τόσην ὡραιότητα.

Από τὴν θρυλλικὴν ἱστορίαν τοῦ τυράννου τῆς Ηπείρου, τοῦ Αλῆ πασᾶ μὲ τὴν ὡραίαν Βασιλικὴν καὶ τὴν κυρὰ Φροσύνην ἕως τὴν φημισμένην λίμνην καὶ τὰ Γιαννιώτικα τραγούδια, ὅλα, πᾶν ὅ,τι συνδέεται, μὲ τὰ Ιωάννινα εἶνε ὡραῖον, ἀγαπητόν.

Τὰ Ιωάννινα. Τὰ περιέβαλε μὲ τὸν θρύλλον τῶν ὡραίων, ὅσον καὶ τρομακτικῶν παραμυθιῶν, ποῦ ἐσυνείθισαν νὰ κούουν μικρὰ τὰ Ελληνόπουλα, ὁ ἄγριος ὅσον καὶ περίεργος τόπος τοῦ Αλῆ πασσᾶ, ἐκεῖνον ποῦ διέτασσε νὰ σκοτώσουν δέκα ὑπερηφάνους ἀνυποτάκτους μὲ τὴν ἰδίαν εὐκολίαν, ποῦ ἐθυσίαζε τὸν υἱόν του διὰ νὰποκτήσῃ τὴν ὡραίαν ἐρωμένην του. Καὶ ἔπνιγεν ἔπειτα τὴν κυρὰ Φροσύνην εἰς τὰ νερὰ τῆς λίμνης, μὲ τὴν ἰδίαν ἀπάθειαν ποῦ τὴν διέσχιζε μέσα εἰς τὴν βάρκαν του γυρμένος εἰς τὴν ἀπαλὴν ἀγκάλην τῆς ὡραίας Βασιλικῆς,

Καὶ ἡ Δημοτικὴ μοῦσα, ποῦ ἐγνώρισε νὰ εὑρίσκῃ μέσα εἰς τὸν συμφυρμὸν τῶν γεγονότων, ὅλα τὰ ὡραῖα σημεῖα των καὶ νὰ τὰ ψάλῃ, ὅσον τοὺς ἀξίζουν εὗρῆκεν ἀπέραντον θέμα μέσα εἰς πᾶν ὅτι συνεδέθη μὲ τὰ Ιωάννινα.

Χίλια καντάρια ζάχαρη,
θὰ ρίξω μεσ' στὴ λίμνη...
Γιὰ νὰ γλυκάνῃ τ...
νὰ πιῇ ἡ κυρὰ Φ...

Καὶ ἔψαλλεν ἡ Δημοτι... ραστὸς καὶ ἐκλεκτικὴ πάν... ότητας τῆς ὡραίας πόλεως κ... ἱστορίας.

Αφήνω γειὰ στὶς ὤμμορφες
καὶ γειὰ στὶς μαυρομμάτες,
Πάω κι' ἐγὼ στὰ Γιάνενα
στοῦ μπέῃ τὰ σαράγια.

Ο τύραννος τῶν Ιωαννίνων εὑρῆκεν ἐπὶ τέλους τὸν θάνατον, ποῦ τοῦ ἔπρεπε. Αν ὅμως τὰ Ιωάννινα ἔχασαν ἕνα τύραννον ἀπέκτησαν ἕνα θρύλλον, τόσον θλιβερὸν ὅσον καὶ ὡραῖον. Καὶ ἡ Μοῦσα, ποῦ εἶχεν ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὴν τραγωδίαν τῆς ὁποίας πρωταγωνιστὴς ἦτο ὁ περίφημος Αλῆ-πασσᾶς, εὑρῆκε εἰς τὸν θρύλλον ποῦ ἐναπέμεινε μετὰ τὸν θάνατόν του ὅ,τι μᾶς ἦτο χρήσιμον καὶ μὲ αὐτὸ ἔπλεξε μίαν ὡραίαν ὅσον καὶ ἔξοχον ἐπῳδὸν διὰ τὰ ἡρωϊκὰ Γιαννιώτικα τραγούδια:

Αρβανίτες παινεμμένοι
Ποῦν' Αλῆ πασσᾶς, καϋμένοι.

Ο Αλῆ πασσᾶς εἶχεν ἐξαφανισθῆ πλέον. Κανεὶς ὅμως δὲν ἔκλαυσε τὴν ἐξαφάνισιν του. Αλλὰ ἔκλαυσαν βεβαίως ὅλοι ὅταν τὴν ἀνταρτικὴν ἐποχὴν τοῦ Τεπελενλῆ διεδέχθη ἡ ἐξ ἴσου τυραννικὴ ἀλλὰ καὶ καταθλιπτικὴ τώρα καὶ στεῖρα ἐποχὴ τῶν μικρῶν τυραννίσκων.

Καὶ ἡ Δημοτικὴ Μοῦσα ἔκλαυσε μὲ δύο στοίχους της τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν, τὴν μεγαλειτέραν ἀπὸ ὅλας ποῦ ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὴν ὡραίαν Ηπειρωτικὴν πόλιν.

Σ' ὅλο τὸν κόσμο Πασχαλιά,
σ' ὅλο τὸν κόσμον ἥλιος,
Κι' σεῖς καϋμένα Γιάννενα
δέρνεσθε στὸ σκοτάδι

Τὸ σκοτάδι πρόκειται νὰ ἐξαφανισθῇ τώρα. Ενας ἥλιος γνώριμος εἰς τὴν Μοῦσαν, ποῦ τὸν ὕμνησαν, ὅσον τίποτε ἄλλο, χαρίζει πίσω ἀπὸ τὰ Γιαννιώτικα βουνά.

Ο Βερροιώτης

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΜΑΒΙΛΛΗΣ

Ο Μαβίλλης μὲ τὴν ὁλυμπίαν μορφήν, μὲ τὴν εὐγενικὴν ψυχὴν καὶ τὴν εὐγενικὴν περιπετειώδη ἱστορίαν, εὑρῆκεν ἀντάξιόν του θάνατον εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν. Ο λαξευτὴς τῶν ὡραιοτέρων ἑλληνικῶν σονέτων δὲν ὑπάρχει πλέον. Η εὐθανασία, τὴν ὁποίαν ἔψαλε, τὸν εὗρῆκε εἰς μίαν ὡραίαν στιγμὴν καὶ τὸν ἔπῆρε. Τὸν Μαβίλλην ἂς μὴ τὸν κλαύσῃ κανείς. Εἰς ἕνα ἀμίμητον σοννέτο του τὴν «Μέθην» τὸ εἶπε.

Καλότυχοι οἱ νεκροί, ποῦ λησμονᾶνε
Τὴν πίκρα τῆς ζωῆς. Οντας βυθίσῃ
Ο ἥλιος καὶ τὸ σούρουπο ἀχνίνῃ
Μὴν τοὺς κλαῖς! Ὁ καϋμός σου ὅσος καὶ (νάνε
Τὴν ὥρ' αὐτὴ ἡ ψυχὲ, ὁ ἴφοῦν καὶ πάνε
Στὴς λησμονιᾶς τὴν κρουσταλλένια βρύσι
Μὰ βοῦρκος τὸ νεράκι θὰ μαυρίῃ
Η σταῖξῃ γι' αὐτὲς δάκρυ δὲν ἀγαπάνε
Καὶ πίνοντας θολὸ νερὸ ξαναθυμοῦνται,
Διαβαίνοντας λειβάδι ἀπ' ἀσφοδύλι
Κάποιους καϋμοὺς, ποῦ μέσα τους κοιμοῦν (ται.
Αν δὲν μπορεῖς παρὰ νὰ κλαῖς τὸ δεῖλι
Τοὺς ζωντανοὺς τὰ μάτια σου ἂς θρνη- (σουν
Θέλουν, μὰ δὲ βολεῖ, νὰ λησμονήσουν.

Ο νεκρὸς ποιητὴς τῶν ἀθανάτων στίχων ἂς εἶνε βέβαιος ὅτι οἱ «ζωντανοὶ» καὶ ἂν ἠμποροῦσαν νὰ λησμονοῦν κάποτε, αὐτὸν δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ τὸν ἐνθυμοῦνται.

Ο ΣΤΟΛΟΣ

Οἱ «Τάϊμς» κρίνουν τὸ Ναυτικὸν μας καὶ ἐξαίρουν τὴν δρᾶσιν του ὅσον δὲν ἐξήρθη ἕως τώρα ἀπὸ κανένα. Προσθέτω... ἡ παγκόσμιος ἐφημερὶς γράφει —οὔτε... λὸ οὔτε ὀλίγον— ὅτι ἡ εὐθυδολία... ροβολητῶν μας ὑπερέβη τὴν... τῶν Αγγλων πυροβολητῶν.

Η «Πὶλ-Μὶλ» ἐξαιρουσα... Ελληνικοῦ στόλου γράφει ὅτι... σκέπτετο ὁ Κιαμὴλ πασᾶς ἐπ... τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ν' απο... τὴν Ελλάδα τῆς συμμαχίας ὁπότε καὶ πολ... διάφορος θὰ ἦτο ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου εἰς τὴν Θράκην καὶ Μακεδονίαν.

Η Ελλάς, σήμερον, ἐπιλέγει ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς, εἶνε σήμερον Ναυτικὴ Δύναμις ὁποίαν καὶ ἡμεῖς ἀκόμη οἱ Αγγλοι θαυμάζομεν ἀναγνωρίζοντες εἰς τοὺς Ελληνας ναυτικοὺς καὶ μεγαλειτέραν ἡμῶν ἐμπειρίαν.

ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ

Η ἐμφάνισις τῆς ἐπισήμου Ελλάδος, ὅπως ἐνεφανίσθη ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Αγγλικὴν πρωτεύουσαν, παρουσιάζεται διὰ πρώτην ἤδη φοράν. Ο Αγγλικὸς λαὸς, ὁ ψυχρὸς καὶ φλεγματικὸς, ἐχειροκρότησε καὶ ἐζητωκραύγασε τὸν Ελληνα Πρωθυπουργόν, ὁ τύπος τοῦ ἔπλεξεν ἐγκώμια καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἀπετέλεσεν οὕτω τὸν ἄνθρωπον τῆς ἡμέρας.

ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ

Η στάσις τῆς Ιταλίας εἰς τὸν παρόντα πόλεμον παρεξηγήθη παρὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς γνώμης, πρὸ παντὸς διὰ τὸ ζήτημα τῶν νή... σων τοῦ Αρχιπελάγους τὰς ὁποίας κατακρα... ται. Ο Ιταλὸς πρωθυπουργὸς κ. Τζιολλίτι... ἔδασε τοὺς φόβους καὶ ἤδη ἀναμένε... ἀνωσις, ἀφ' οὗ ὁ Τουρκικὸς ... ρρει ἐκ Τριπολιτίδος, πρᾶγ... ρρει ὡς ὅρον ἡ Ιταλία.

... οὗτοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐκ... φόβους περὶ τῶν μυστικῶν ... ταλίας καὶ ἐναγωνίως τοὺς πα... ... ουν. Καὶ οἱ φοβούμενοι τὴν πα... ... ατησιν εἶνε Αγγλοι πρὸ παντός.

ΩΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Η αἰσιοδοξία ποῦ ἐπικρατεῖ εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν τεσσάρων Κρατῶν, δὲν φαίνεται νὰ ἐμπνέῃ καὶ πολὺ τοὺς διπλωματικοὺς κύκλους τῆς ἑσπερίας, οἵτινες ἐξακολουθοῦν νὰ ἐξαγγέλλουν διασπάσεις, μέλλοντα τρομερὸν πόλεμον καὶ γενικὴν ἀναστάτωσιν. Εν πάσῃ περιπτώσει ὅ,τι καὶ ἂν λάβῃ χώραν, βεβαίως δὲν θὰ προέρχεται ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς Ελλάδος, τῆς ὁποίας ἡ στάσις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα εἰς πολλούς.

Εὰν δὲ ἡ Τουρκία, στηριζομένη ἴσως εἰς διαβεβαιώσεις, θελήσῃ νὰ περιπλέξῃ τὰ πράγματα, τοῦτο θὰ ἔλθῃ ὡς ἀπάντησις εἰς ἐκείνους οἵτινες ἠθέλησαν νὰ στηριχθοῦν ἐπὶ τῆς καλῆς πίστεως, ὑπογράψαντες τὴν ἀνακωχὴν τόσον ἀφελῶς.

ΑΜΑΖΟΝΕΣ

Εν τάγμα ἱππικοῦ συγκείμενον, ἀπὸ γυναίκας τοῦ Κουρδιστάν, πηγαίνει, λέγουν, εἰς τὴν Τσατάλτζαν. Αν ἡ φήμη πραγματοποιηθῇ θὰ εἶνε ἴσως ἡ πρώτη φορὰ ποῦ δύο διαρκῶς ἐμπόλεμοι στρατοί, τὰ δύο φύλα, θὰ συγκρουσθοῦν εἰς ἕνα ἀνοικτὸν πόλεμον. Ποῖοι τάχα θὰ νικήσουν;

Αἱ ἀμαζόνες μὲ τὸ θέλγητρον τοῦ φύλου των καὶ μὲ τὴν ἰσχύν της ἀδυναμίας των δὲν φαίνεται ὅτι θὰ ἔχουν νικηφόραν.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΓΑΡΙΒΑΛΔΙΝΩΝ

Η κατάληψις τῆς Σιατίστης

Τὴν 4ην Νοεμβρίου ἐπιτυχημένη διαταγὴ τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Γεννάδη διέτασσε τὸ σῶμα τῶν Ελλήνων Γαριβαλδινῶν ὅπως μεταβῇ τάχιστα ἐκ Κοζάνης εἰς Σιάτισταν καὶ ὁποστηρίξῃ τὴν Ελληνικωτάτην πόλιν τῆς Σιατίστης ἥτις ἠπειλεῖτο νὰ πυροπληθῇ ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Μὲ βροχὴν ῥαγδαιοτάτην ἐξεκίνησαν ὅλον τὸ σῶμα ἐκ Κοζάνης περὶ τὴν 11ην π.μ. καὶ ἔφθασαν εἰς Σιάτισταν τὴν 4ην μ.μ. ὥραν.

Αμέσως μετέβη εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς διοικούμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Αλ. Ρώμα καὶ τοῦ ταγματάρχου κ. Δημ. Βαρδόπουλου, ὅστις διὰ τῆς στρατηγικῆς του τέχνης εἰς διάστημα ὀλίγων λεπτῶν ἐταξινόμησαν οὕτω τὸ σῶμα, ὥστε ἠνάγκασε τὸν ἐχθρὸν πρὸς εἰσβολὴν ἐν Σιατίστῃ ἐχθρὸν νὰ τραπῇ εἰς ἄτακτον φυγὴν ἀφίνων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης πλείστους νεκρούς.

Γενναιότης ἀρχηγῶν

Ο ἀρχηγὸς κ. Αλ. Ρώμας, ὡς καὶ ὁ διοικητὴς κ. Δημ. Βαρδόπουλος εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρὸς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μάχης ἐνεθάρρυνον τοὺς ὀρθῶς πολεμοῦντας Ελληνας Γαριβαλδινοὺς οἵτινες ἐλέποντες τὴν γενναιότητα τῶν ἀρχηγῶν των ἐπολέμουν ὡς λέοντες.

Κατὰ τὴν ἄνω μάχην, ἅπαντες οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ τοῦ σώματος ἐπεδείξαντο γενναιότητα, ἰδίως δὲ ὁ κ. Βασ. Βέργης διοικητὴς τοῦ δευτέρου λόχου καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐπιτελείου κ.κ. Μαβίλης, Ν. Δημοκεγίνης, Τοπάλης, Ταμισλάκης καὶ Α. Γέροντας.

Πρέπει νὰ προστεθῇ ὅτι ἅπαν τὸ σῶμα ἐθαύμαζε τὸν κ. Γέροντα διὰ τὴν ἀένναον αὐτοῦ φροντίδα ὑπὲρ τοῦ συσσιτισμοῦ τοῦ σώματος.

Τὴν ἐπομένην τῆς μάχης τῇ διαταγῇ ... Ρώμα τὸ σῶμα ἀνεπαύθη εἰς Σιάτι... οἱ κάτοικοι ἠσπάζοντο δακρυοντ... βαλδινοὺς, ὀνομάζοντες αὐτοὺς

... ρα πασσᾶ

... ηνὸς Νοεμβρίου ὁ ὑπὸ ... κ. Βέργη δος λόχος διε... κατέλαβε τὴν Γέφυραν τοῦ Α... ὀνόματι «Γέφυρα πασσᾶ», ἔνθα ... κειτο νὰ διέλθῃ ὁ Μπεκὴρ ἀγᾶς, ὅστις ὅμως δυστυχῶς ἀπληροφορήθη τὴν ἐνέδραν καὶ δὲν διῆλθεν ἐκεῖθεν.

Τὴν ἐπομένην ὁλόκληρον τὸ σῶμα συγκεντρωθὲν εἰς τὴν ἄνω γέφυραν ἐβάδισεν εἰς ἀραιὰν φάλαγγα κατὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ χωρίου Κριφσκὴ εἰς τὸ ὁποῖον, ὡς εἶχε πληροφορηθῆ ὁ ἀρχηγὸς κ. Ρώμας, ἦσαν ὅλοι οἱ χωρικοὶ ὡπλισμένοι.

Ο κ. Δημ. Βαρδόπουλος ἔφιππος ἔτρεχεν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἕτερον δίδων τὰς ἀπαιτουμένας ὁδηγίας καὶ διαταγάς

Μετὰ πορείαν 2 ὡρῶν τὸ χωρίον ἐπολιορκήθη οὕτως, ὥστε οἱ κάτοικοι ἐλέποντες τὴν τελείαν καταστροφὴν των ἐξῆλθον καὶ ὑπέβαλον εἰς τὸν κ. Ρώμαν τὴν ὑποταγήν των, ὅστις δι' ὡραίας προσκλήσεως ὑπεσχέθη ἰσονομίαν εἰς τοὺς κατοίκους οἵτινες ἐν ζητωκραυγαῖς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ Ελληνικοῦ στρατοῦ ὡδήγησαν τὸ σῶμα εἰς τὸ χωρίον των παραδώσαντες τὰ ὅπλα.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Ο ἀνταποκριτὴς τοῦ «Εσπερινοῦ Ταχυδρόμου» τηλεγραφεῖ περὶ τῆς συνδρομῆς, ἣν παρέσχον εἰς τὸν στρατὸν οἱ Ελληνες ἀεροπόροι τὰ ἑξῆς:

— Μόλις ἔγεινεν ἔναρξις τοῦ πολέμου καὶ ὁ Ελληνικὸς στρατὸς ἐπροχώρει εἰς τὰ σύνορα, οἱ ἀξιωματικοὶ Μουτούσης Καμπέρος καὶ Αδαμίδης ἔκαμαν μὲ τὰ διπλάνα των πολλὰς ἀναγνωρίσεις ἐπιφελεῖς.

Κατὰ τὴν μάχην τοῦ Σαρανταπόρου ἐπέταξαν τὴν πρώτην ἡμέραν ὁ Αδαμίδης καὶ ὁ Καμπέρος, ἀλλ' ὁ βροχερὸς καιρὸς καὶ τὸ δασῶδες τοῦ τόπου ἐμπόδισαν αὐτοὺς νὰ ἴδουν, ποῦ ἦτο ὁ ἐχθρός.

Ο κακὸς καιρὸς ἐμπόδισεν ἐπί τινας ἡμέρας τὰς πτήσεις· ἐν τούτοις ὁ στρατὸς ἀπεμακρύνετο ἐκ Λαρίσσης, καὶ ὁμοῦ μὲ τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας μετετοπίσθησαν καὶ οἱ ἀεροπόροι.

Τὸ τραχὺ καὶ ὀρεινὸν ἔδαφος, ὅπερ δὲν προσέφερε καμμίαν θέσιν κατάλληλον διὰ τὴν προσγείωσιν, ὑπηγόρευε νὰ λύσουν τὰ μηχανήματα καὶ νὰ τὰ μεταφέρουν ἐπὶ αὐτοκινήτων μέχρι Βερροίας, ἀλλ' οἱ τολμηροὶ ἀεροπόροι ἠθέλησαν νὰ δοκιμάσουν μίαν ἐκδρομήν.

Πρῶτος ἀνεχώρησεν ὁ Καμπέρος, διευθυνθεὶς εἰς Κοζάνην ἐπὶ διπλάνου, φέρων μαζὶ καὶ ἕνα μηχανικόν. Ο ἀεροπόρος ἀνυψώθη μέχρι 2000 μέτρων ἔνα ὑπερβῇ τὰ ὄρη ὕψος 1300 μέτρων, καὶ ν' ἀποφύγῃ τοὺς πυροβολισμοὺς τῶν τούρκων καὶ ἔφθασεν εἰς Κοζάνην, ἀλλὰ κατὰ τὴν κατάβασιν τὸ μηχάνημα κατεστράφη.

Δύο ἡμέρας κατόπιν μὲ ἓν μονοπλάνον ἐπανέλαβε τὴν πτῆσιν διευθυνόμενος εἰς Βέρροιαν, ἐβρίθη δὲ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπερβῇ νέαν ἄλυσσον ὀρέων.

Ανυψώθη εἰς μέγα ὕψος, ἀλλὰ καταληφθεὶς ὑπὸ ἰσχυρῶν ρευμάτων ἠναγκάσθη νὰ κατέλθῃ πλησίον τῆς Βάλοβας, ἀπεχούσης 10 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Βέρροιαν. Βελτιωθέντος τοῦ ἀνέμου ἐδοκίμασε ν' ἀναχωρήσῃ, ἀλλὰ διεθέτων ὀλίγον διάστημα προσέκρουσε κατά τινος δένδρου, κατεστρέψας τὸ μονοπλάνον. Δὲν ἔπαθεν ὅμως τίποτε.

Αλλος ἀεροπόρος, ὅστις ἤθελε νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Λαρίσσης, ἐνῷ ἐδοκίμαζε τὸ διπλάνον του, συνεπείᾳ πολὺ τολμηρᾶς κινήσεως, ἐλανθάσθη εἰς τὴν προσγείωσιν καὶ ἔθραυσε τὰ πάντα. Καὶ οὗτος ἐσώθη.

Αλλοι ἀεροπόροι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ιταλὸς Γάκια τῆς Βολωνίας ἤθελον νὰ μεταβοῦν ἐκ Λαρίσσης ἄνωθεν τῆς θαλάσσης εἰς Θεσσαλονίκην, ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ ἀπηγόρευσαν τοιαύτας ἐκδρομὰς ἐπικινδύνους καὶ ἐστερημένας πρακτικῶν ἀποτελεσμάτων.

ΠΟΙΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΑΙ ΔΙΧΟΝΙΑΙ

Ο Παρισινὸς «Χρόνος» διεκρίθη κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον διὰ τὴν ἀμερόληπτον ὅσον καὶ σύμενῆ πρὸς τὰ Βαλκανικὰ ἀρθρογραφίαν του.

Αἱ συμβουλαί, τὰς ὁποίας ἑκάστοτε ἀπευθύνει πρὸς τοὺς συμμάχους, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους Γαλλικοὺς κύκλους, διερμηνεύουν τὰς εἰλικρινεῖς εὐχὰς μιᾶς εὐγενοῦς Μεγ. Δυνάμεως, ἔναντι τῆς ὁποίας μόνον λόγους εὐγνωμοσύνης ἔχουν οἱ σύμμαχοι. Εὰν αἱ συμβουλαὶ αὗται ε

σία τῆς ὁποίας ἡ διπλωματία θὰ ἐπιμείνῃ ἐν τῇ Γενικῇ συνδιασκέψει τὴν ἐλευθεροπλοΐαν.

Αἱ ἀποζημιώσεις

Τελευταῖον ἔρχονται αἱ πολεμικαὶ ἀποζημιώσεις.

Τὰ βουλγαρικὰ καὶ τὰ σερβικὰ φύλλα διατείνονται ὅτι αἱ κυβερνήσεις των θὰ ἀπαιτήσωσιν παρὰ τῆς Τουρκίας πολεμικὴν ἀποζημίωσιν ἀνερχομένην εἰς τὸ ποσὸν τῶν δύο δισεκατομμυρίων. Καὶ ἡ Ἑλλὰς βεβαίως ὡς καὶ τὸ Μαυροβούνιον θὰ ἔχωσιν ἀναλόγους ἀπαιτήσεις, μολονότι οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐγένετο γνωστόν.

Πάντως μία ἀποζημίωσις θὰ πληρωθῇ εἰς τὰ σύμμαχα Βαλκανικὰ Κράτη. Πόση ὅμως καὶ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ θὰ πληρωθῇ αὕτη εἶνε ἀκόμη ἄγνωστον.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ «ΧΡΟΝΟΝ»

Αἱ πρὸς τὸν Παρισινὸν «Χρόνον» ἀνακοινώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐλευθ. Βενιζέλου κατὰ τὴν ἐκ Παρισίων διέλευσίν του σχετικῶς πρὸς τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐν γένει πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος ἔχουσιν ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

«Δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ νὰ ἐκφρασθῶ ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδιώξωμεν ἐν Λονδίνῳ.

Ἀγνοῶ ἐπὶ πλέον ποία θὰ καθορισθῇ διαδικασία τῶν ἐργασιῶν καὶ διαπραγματεύσεων καὶ κατὰ ποίαν τάξιν θὰ γείνῃ ἡ συζήτησις.

Δὲν ἔχω ὅμως λόγον ν' ἀποσιωπήσω τὸ πνεῦμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον θὰ μετάσχω τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν εἰρήνην.

Ἡ εἰρήνη διὰ νὰ ἔχῃ πλήρη ἀξίαν δέον νὰ ἐπιστέψῃ πρὸς ὄφελος τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν τὰς ἀρχάς, αἵτινες δὲν ἔπαυσαν ἔκτοτε νὰ ἐμπνέωσι τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ὅταν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος ἀπεφασίσαμεν οἱ Ἕλληνες, οἱ Βούλγαροι, οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μαυροβούνιοι νὰ ἑνωθῶμεν εἴχον κατὰ νοῦν ὡς καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι, ὅτι ἡ ἕνωσις αὕτη θὰ ἦτο ἐπωφελὴς, διότι ἦτο λογικὴ καὶ σύμφωνος πρὸς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμεθα τότε νὰ βασισθῶμεν εἰμὴ ἐπὶ ὑποθέσεων καὶ πιθανοτήτων. Σήμερον ὅμως βασιζόμεθα ἐπὶ γεγονότων. Ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων ἡ ἕνωσις ἀπέδωκεν ἀποτελέσματα πρώτης τάξεως δι' ὅλους.

Βεβαιωθῆτε, ὅτι πρώτη μέριμνα ἐμοῦ θὰ εἶνε νὰ παγιώσω ἐν ὅλῳ τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων μου τὰς συμφωνίας, αἵτινες ἀπέδωσαν εἰς ἡμᾶς τὴν θαυμασίαν ταύτην ἐπιτυχίαν.

Ἡ ἐπιτυχία αὕτη λόγῳ τῆς εὐρύτητός της ἔθεσε ζητήματα, ἅτινα πρέπει ἤδη νὰ κανονίσωμεν. Καὶ ἔχω τὴν βεβαιότητα, ὅτι θὰ τὰ κανονίσωμεν διότι ὑπάρχει κάτι, ὅπερ θὰ ἦτο δι' ἕκαστον τῶν συμμάχων χειρότερον τῶν ἀμοιβαίων παραχωρήσεων· θὰ ἦτο ἡ ρῆξις ἢ ἡ ψυχρότης εἰς τὴν ἀλληλεγγύην μεταξὺ τῶν Συμμάχων. Ἡ διαρκὴς ἑνότης τῆς συμμαχίας ταύτης εἶνε δι' ἅπαντας ἀνάγκη κοινή.

Καὶ αὕτη εἶνε ἡ ἀρχή, ἥτις ἐλπίζω ὅτι θέλει δεσπόσει τῶν διαπραγματεύσεων· εἶνε μία ἀνάγκη θεμελιώδης, ἐὰν θέλωμεν νὰ διατηρήσωμεν τὰ κτηθέντα ἀποτελέσματα καὶ νὰ μὴ ἐκτεθῶμεν εἰς ἀντιστροφὴν τινα δυναμένην νὰ θέσῃ πάλιν ὑπὸ συζήτησιν τὴν ἐλευθερίαν τῶν Χριστιανῶν τῶν ἐλευθερωθέντων διὰ τῶν Συμμαχικῶν ὅπλων.

Ἀποτελεῖ ἀγάγκην ἐπίσης ἐὰν οἱ τέσσαρες σύμμαχοι θέλουν νὰ διατηρήσουν τὴν ὑπόληψιν, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος ἔχει πρὸς τὴν ἀλληγεγγύην των καὶ ἡ ὁποία ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὸ σημεῖον, ὅπου εὑρίσκονται σήμερον.

Εσυνήθισα νὰ ὁμιλῶ πάντοτε εἰλικρινῶς καὶ νὰ λέγω τὰ πράγματα ὁποῖα πράγματι εἶνε. Δὲν ἀμφισβητῶ συνεπῶς ὅτι μεταξὺ τῶν συμμάχων ἔχομεν προβλήματα πρὸς λύσιν, δι' ὃν λόγον σᾶς εἶπον. Ἀλλὰ σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἡ λύσις αὕτη θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς καλῆς θελήσεως ὅλων ἡμῶν ἐνθαρρυνομένων ὑπὸ τῶν φωτεινῶν συμβουλῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Τοῦτο εἶνε τόσῳ μᾶλλον λογικόν, καθόσον δὲν ἐκίμομεν πόλεμον κατακτήσεως, ἀλλὰ πόλεμον ἀπελευθερώσεως.

Διερχόμενος ἐκ Παρισίων, εἶπε τελευτῶν ὁ κ. Βενιζέλος, ἔχω τὴν ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην, ἣν ἡ Ἑλλὰς τρέφει πρὸς τὴν Γαλλίαν.

Ο στρατὸς ἡμῶν ἀνδρείως πολεμήσας, ἔδειξε τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ. Ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ τί ὀφείλει εἰς τὰ μαθήματα τῶν ἀξιωματικῶν σας, οἵτινες εἶνε πλήρεις αὐταπαρνήσεως καὶ ζήλου.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων λόγων τῆς ἐθνικῆς μας ὑπερηφανείας οὐχὶ ὀλιγώτερον συγκινεῖ ἡμᾶς ἡ σκέψις ὅτι αἱ ἐπιτυχίαι ἡμῶν ἐπηύξησαν τὴν δύναμιν τῶν αἰσθημάτων, ἅτινα τρέφομεν πρὸς τοὺς φίλους ἡμῶν.»

ΕΝΑΣ ΚΡΗΣ
ΑΡΧΑΙΟΣ ΣΠΑΡΤΙΑΤΗΣ

Ο πατὴρ τοῦ Παστρικάκη

Οὔτε ἐλησμονήθη οὔτε ποτὲ θὰ λησμονηθῇ τὸ ἐλαφίσιας ἐμορφιᾶς Κρητικόπουλο, ὁ δόκιμος Ι. Παστρικάκης, ποὺ ἔπεσε τόσον ἡρωϊκῶς εἰς τὰ μουρωμένα χώματα τῆς Χίου.

Οπως εἰς τὴν ἀρχαίαν Σπάρτην ἐνεχειρίζετο ἡ ἀσπὶς εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς πατρίδος μὲ τὴν διαταγὴν ἢ νὰ τὴν φέρουν ὀπίσω ἢ νὰ τοὺς φέρουν νεκροὺς ἐπ' αὐτῆς ἔτσι καὶ ὁ πατὴρ τοῦ νεκροῦ ἥρωος, ὅταν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἐνδίδων εἰς τὰς ἐπιμόνους παρακλήσεις τοῦ Κρητικόπουλου ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὸ νὰ πολεμήσῃ ὑπὸ τὴν γαλανόλευκον, ἠρώτησε τὸν πατέρα του, ἂν παρέχει πρῶτος αὐτὸς τὴν συγκατάθεσίν του, ἔσπευσεν ἐκεῖνος νὰ παράσχῃ γράφων συγχρόνως εἰς τὸν μονογενῆ του.

— Οχι μόνον δίδω τὴν συναίνεσίν μου, ἀλλὰ καὶ σοῦ παραγγέλλω νὰ μὴ ξεχάσῃς, ὁπουδήποτε σὲ τάξῃ ἡ πατρίς, ὅτι εἶσαι Κρητικός!

Οταν δέ, μετὰ τὴν σκληρὰν ἀπώλειαν τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασεν ἡ καρδιὰ τοῦ ἀτυχοῦς πατρός, ὁ κύριος Γ. Λεβίδης ὅστις συνεδέετο μετ' αὐτοῦ, ἔγραψε διὰ νὰ συλλυπηθῇ τὴν οἰκογένειαν του, εὑρέθησαν ἀκόμη εἰς τὰ βάθη τῆς ἀνδρικῆς ψυχῆς τοῦ πενθοῦντος γεννήτορος τὰ πολύτιμα αὐτὰ διὰ τὴν φιλοπατρίαν των λόγια, καὶ ἐστάλησαν ὡς ἀπάντησις:

«Τὰ θερμὰ ὑμῶν συλλυπητήρια ἐπέχυσαν βάλσαμον ὀψίστης παρηγορίας εἰς τὴν τρωθεῖσαν σκληρῶς καρδίαν μας ἐκ τῆς ἐπελθούσης δεινῆς συμφορᾶς τῆς ἀπωλείας τοῦ πεφιλημένου μου μονογενοῦς υἱοῦ.

«Ο θάνατος του μὲ ἐστέρησε πολυτίμου τέκνου, ἀποτελοῦντος τὴν πηγὴν καὶ τὸ κέντρον πάσης ἐλπίδος, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐρείδετο ἡ εὐτυχία μου· ἐν τούτοις διαλύει ὁποιοδήποτε τὸ πένθιμον τῆς ψυχῆς μου σκότος τὸ γεγονός, ὅτι ἐχάθη ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, χάριν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἰδεώδους.

ΕΥΟΙ! ΕΥΑΝ!
ΝΙΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ
ΕΙΣ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Κων)πολις, 3. Τηλεγράφημα ἐκ τοῦ ...διλαετίου Ιωαννίνων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Εσωτερικῶν ἀγγέλλει, ὅτι μάχη συνήφθη διαρκέσασα ἐπὶ τριήμερον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, κατεχόντων τὰς θέσεις Κόνδομον καὶ Κεντρίκον. Αἱ ἐχθρικαὶ δυνάμεις ὑπεχώρησαν μὲ μεγάλας ἀπωλείας. Μία ὁρεινὴ πυροβολαρχία τοῦ ἐχθροῦ κατεστράφη.

Η νέα νίκη τῶν Τούρκων προὐκάλεσε ζωηρὰν χαράν. Ανεκοινώθη παρὰ τῆς Πύλης πρὸς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχὰς καὶ παρὰ τοῦ Μ. Βεζύρου πρὸς τὸν Σουλτάνον καὶ τὸν Διάδοχον.

Κατὰ τὴν «Αλεμδάρ», συνεπείᾳ τῆς ἥττης ταύτης τῶν Ἑλλήνων τὸ Υπουργικὸν συμβούλιον θὰ τροποποιήσῃ τὰς ὁδηγίας, ἃς ἔδωκεν ἤδη πρὸς τοὺς Τούρκους πληρεξουσίους σχετικῶς μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Σ. Α. Τὸ Πρακτορεῖον συνοδεύει τὰς ἀνωτέρω εἰδήσεις μὲ ἀνακοίνωσιν σχετικὴν πρὸς τὸ ἀναληθὲς αὐτῶν καὶ τὸν σκοπόν, ὃν ἔχουν νὰ εὐχαριστοῦν τὴν κοινὴν γνώμην ἐν Τουρκίᾳ. Δὲν ἐχρειάζετο ἄλλως τε ἡ ἐπεξήγησις αὕτη, διότι εἶνε γνωστὴ ἡ γονιμότης τῆς Τουρκικῆς φαντασίας εἰςνίκας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐχόρτασαν ἤδη οἱ ἀφελεῖς Τοῦρκοι καὶ οἱ ἀφελέσταροι ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ ἐξ ὁπολογισμοῦ φιλοτοῦρκοι χρηματισταί.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ

(Εντυπώσεις πολεμικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Τρίτη αὐγὴ, 4 Δεκεμβρ. Κρυονέρι.

Ψὲς καταλυσθέντες γύρω στὸ Κρυονέρι, σᾶς μετεδώκαμεν τηλεφωνικῶς, ἐν ἄκρᾳ συντομίᾳ, τὴν εἴδησιν τῆς πρώτης μας συναντήσεως μὲ τὸν ἐχθρόν.

Ας ὁμιλήσωμεν, τώρα, ἐκτενέστερα περὶ αὐτῆς. Χθὲς — Δευτέραν — κατὰ τὰς 8 τὸ πρωΐ, ἤρχισαν νὰ ξεκινοῦν αἱ προφυλακαί μας ἀπὸ τὰ ὑψώματα τῶν Λαμπομόλων, ἀκολουθοῦσα τὴν πρὸς τὴν Αχυρώνα διεύθυνσιν. Ταύτας ἠκολούθησε καὶ ὅλον τὸ στράτευμα. Τὴν πλαγιοφυλακὴν ἀπετέλει τμῆμα τῆς Λεσβιακῆς φάλαγγος. Τὴν δὲ προφυλακὴν ὁ τέταρτος λόχος ὑπὸ τὸν ἡλικιωμένον μὲν ἀλλὰ νεανικώτατον κατὰ τὸ σφρίγος καὶ τὴν ζωὴν λοχαγὸν κ. Τσάκαλον. Ο γενικὸς διοικητὴς τοῦ ἐπὶ τῆς νήσου μας στρατοῦ συνταγματάρχης κ. Σιρμακέσης, ὁ λοχαγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ Διαδόχου κ. Βερνάρδος καὶ ὁ ἐκ Πέτρας ἀνθυπ.ατρος καὶ γνωστότατος εἰς τοὺς Μιτυληναίους κ. Κανέλλης, ἠκολούθουν μὲ ἅμαξαν, συνομιλοῦντες καὶ οἱ τρεῖς μὲ ἀδιάπτωτον φαιδρότητα. Τὴν ἅμαξαν τοῦ ἐπιτελείου, περιστοιχιζομένην ἀπὸ τοὺς ἱππικόμους μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνομεν τὸν υἱόν τοῦ κ. συνταγματάρχου, ἀκολουθεῖ ἡ φέρουσα τὴν πολύτιμον συσκευὴν τοῦ τηλεφώνου, μέσον τοῦ ὁποίου συνεχῶς τὸ ἐπιτελεῖον συγκοινωνεῖ μὲ τὴν πρωτεύουσαν, αἱ ἅμαξαι τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ καὶ ἡ τελεία σειρὰ ἀπὸ κάρρα καὶ ζῶα καταφορτωμένα μὲ πολεμεφόδια καὶ τροφάς.

Ο οὐρανὸς καθαρός, ἥλιος ἄφθονος, εὐστόχως ἐκτοπίζων τὴν ἀνοπόφορον ὀτρασιαν τῆς νύκτας. Βαδίζομεν μὲ ἐκκεμμένην βραδύτητα. Κάθε λίγο, ὅλος αὐτὸς ὁ ὄγκος ἀνδρῶν, κάρρων, ζώων, σταματᾷ, οἱ στρατιῶται, ἐπωφελούμενοι, σκορπόνται κα τρέχουν μὲ τὰ παγούρια τους πρὸς τὰ πλησίον νερά, ἢ ξαπλώνονται χάμω καὶ δαγκάνουν διαστικὰ ἕνα κομμάτι ψωμὶ καὶ τορὶ ποὺ τοὺς περίσσευσαν ἀπὸ τὸ πρωϊνὸν σισσίτιον. Τραγούδια γεμίζουν τὸν ἀέρα καὶ ἀνακατώνονται μὲ τὶς εὐωδιὲς ποὺ ἀναδίδονται ἄφθονες, ἀπὸ τοὺς μυρωδάτους θάμνους, τὰ θυμάρια, τὰ πεῦκα. Αντάρται, διῃρημένοι σὲ μικρὰ-μικρὰ σώματα, ἁπλοὶ πολῖται χωριανοὶ ἀπὸ τὰ πέριξ χωρία, ὅλοι γύρω μας ἀνακατωμένοι μὲ τὸν στρατὸν καὶ ἕτοιμοι νὰ χρησιμεύσουν εἰς ὅτι ἤθελον νομισθῇ κατάλληλοι. Η ὥρα εἶνε 10 1)4. Εὑρισκόμεθα ὀλίγον παρὰ πέρα τῆς θέσεως τῶν Καφενέδων. Κρότος ἀπόμακρος· ἀλλὰ εὐκρινὴς τηλεβόλων δίδουν ἀφορμὴν εἰς διαφόρους συζητήσεις περὶ τοῦ τόπου τῆς ὀλίγον πιθανῶς ναυμαχίας. Εξαφνα σταματᾷ ἀποτόμως ἡ ἅμαξα τοῦ Επιτελείου. Οἱ ἐντὸς πηδοῦν κατὰ γῆς καὶ ὁπλίζουν τὰ μάτια του μὲ τὰ τηλεσκόπια τους. Κατεβαίνομεν καὶ ἡμεῖς. Τουφεκιὲς ἀκοῦονται εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἐμπρός μας. Βαθμηδὸν γίνονται γρηγορότερες. Τέλος, διακρίνομεν ὅτι γίνονται πυρὰ ὁμαδόν. Σιγὰ-σιγὰ ὀλίγο στεβοῦν, ἀραιοῦνται καὶ μετὰ μία ὥρα καταπαύουν ἐντελῶς. Τμήματα τοῦ κυρίου σώματος τοῦ στρατοῦ μας καταλαμβάνουν τοὺς δεξιὰ λόφους, εἰς τὸν πρῶτον τῶν ὁ ποίων ἀνέρχεται τὸ πυροβολικόν. Αλλὰ πρὶν κἂν δ.αζευχθοῦν τὰ τηλεβόλα τὸ πῦρ καταπαύει καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο ἐξακολουθοῦμεν τὸν δρόμον μας. Τι κρίμα! Τόσο μόνον; Εδοκιμάσαμεν μόλα ταῦτα τὴν συγκίνησιν τῶν πρώτων βολῶν. Εἶχε συμβῇ τὸ ἑξῆς: Οπως ἐλέχθη ἀνωτέρω ὁ ἑος λόχος ἀπετέλει τὴν προφυλακήν.

Η πρώτη διμοιρία, ὑπὸ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν κ. Νῶε, διῃρημένη εἰς τὸ κυρίως ἀνοχευτικὸν σῶμα εἰς τὴν ἄκραν προπομπόν διέκρινεν, εἰς ἀπόστασιν 800 μέτρων, ἀκριβῶς εἰς θέσιν Σαϊτὰν-Ντερὲ, τμῆμα ἐχθρῶν περὶ τοὺς 150. Αμέσως αὐτοί, ἅμα διέκριναν τοὺς ἰδικούς μας, ἤρχισαν νὰ βάλλουν μὲ μεγάλην ταχύτητα. Δὲν ἐβράδυνε ν' ἀπαντήσῃ ἡ πρώτη διμοιρία, ἡ ὁποία. ὑπὸ βροχὴν σφαιρῶν, ἐπροχώρησεν ἀλματικῶς καὶ ἐμίκρυνε τὴν ἀπόστασιν κατὰ ἀρκετὰ βήματα, βάλλουσα ὁμαδόν. Συγχρόνως ἡ δευτέρα διμοιρία τοῦ ἰδίου λόχου προέβη πλαγιώτερον, εἰς καταδίωξιν. Οἱ στρατιῶται, μὲ τὴν λαχτάραν νὰ τοὺς φθάσουν, ἐπέταξαν καὶ τοὺς γυλιοὺς των, τοὺς ὁποίους τοὺς ἐμαζεύαμεν ἀργότερα. Δυστυχῶς, ὁ ἐχθρός, μετ' ὀλίγα πυρὰ ὁμαδόν, ἐτράπη εἰς φυγήν. Εντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἡ δ! διμοιρία εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ μέρους τῆς παραταξέως των καὶ ἤρχισε νὰ μαζεύῃ ὅσα, περιτρομοι οἱ Τοῦρκοι, εἶχαν ἀφήσῃ. Γελαστὸς καὶ εὐθυμότατος, τὸ βράδυ ὁ κ. συνταγματάρχης, ὅτε κατεσκηνώσαμεν εἰς Κρυονέρι καὶ ἐγκατεστάθη ἡ τηλεφ. συγκοινωνία μας εἶπε νὰ τηλεφωνηθοῦν τὰ ἑξῆς λάφυρα:

Δύο ἡμιόνους, (4) ἀρνιὰ ἕτοιμα γιὰ μαγείρευμα, (2) μανδύας καὶ ἓν ἀδιάβροχον, (2) τενεκέδες μέλι ἀρκετὰ ὀκέδες ζάχαρι (2) κάσες φυσέγγια· τοῦ ἐδωρήθη δὲ ἡ θήκη τῶν τηλεσκοπίων τοῦ Τούρκου ἀξιωματικοῦ. Τὸ βράδυ, μέσα εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ λοχαγοῦ κ. Τσακάλου, ὅπου εἶχα τὴν τιμὴν νὰ προσκληθῶ, ἔβλεπα μία τῆς κώχη στολισμένη ἀπὸ τὸ σπαθί —(τὸ εἶχε λη σμονήσῃ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν ὁ συνταγμ.)— καὶ τοὺς μανδύας, τὰ πρῶτά μας λάφυρα.

Οὔτε νεκροὺς ἔχομεν οὔτε τραυματίας. Εκ τῶν ἐχθρῶν, δὲν γνωρίζομεν. Υπάρχει πιθανότης, ὡς ἐκ τῶν ἀντικειμένων ποὺ εὑρέθησαν τοῦ ἀξιωματικοῦ τους, νὰ ἐφονεύθη αὐτὸς ἢ νὰ ἐπληγώθη βαρέως. Οτε ὤρμησε πρὸς τὸ μέρος τῆς συμπλοκῆς, μὲ ἀλαλαγμοὺς χαρᾶς, μία διμοιρία —ἡ πρώτ— τῆς Λεσβιακῆς φάλαγγος, δὲν ὑπῆ[illegible] πλέον καιρὸς πρὸς δράσιν. Ο ἐχθ[illegible] πολὺ μακρυά.

Χωρὶς ἄλλο συμβάν, ἐφθ[illegible] δυ εἰς Κρυονέρι ὅπου κα[illegible] νύκτα. Ο στρατὸς ὅλος [illegible] Λόχον ποὺ πρώτο; ἔσχ[illegible] βαπτισθῇ μὲ τὸ πῦρ καὶ ἀνυπ[illegible] μιμηθῇ. Στρατὸ; μὲ τέτοιο ἠθικ[illegible] βέβαια, πολὺ στενὸ τὸ νησί μας γιὰ [illegible]ρὰν δράσιν. Χθὲς καὶ τὸ ἄλλο τμῆμα τοῦ στρατοῦ μας, τὸ πρὸς τὴν Αγ. Παρασκευὴν συνεπλάκη ἐπὶ μίαν ὥραν.

Λεπτομερείας προσεχῶς.

Χρύσανθος Ε. Μολλῖνος

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Αξ. Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Λέσβου»

Ενταῦθα

Μετ' ἀληθοῦς ἐκπλήξεως ἀνέγνωμεν εἰς τὴν «Σάλπιγγα» τῆς 4ης τρέχοντος δήλωσιν τοῦ ἐκ τῶν Αδελφῶν Ματθαίου [ἐκ Γέρας] δι' ἧς ὁ εἰρημένος Κύριος γράφει ὅτι δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὸ ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ τῆς Μ. Βρεττανίας δημιουργηθὲν σκάνδαλον καθότι δὲν ἐδήλωσεν οὐδὲν καθαπτόμενον [τοῦ προσώπου τοῦ πρώην διερμηνέως τοῦ Ελλ. Προξενείου

Ας μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Ματθαίος νὰ τοῦ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι παρόντων ἡμῶν προέβη ἐν τοῖς γραφείοις τῆς «Λέσβου» εἰς σαφεῖς καὶ κατηγοριματικὰς δηλώσεις ὅσας ἀκριβῶς ἀνέγραψεν ἡ «Λέσβος» εἰς βάρος τοῦ πρώην διερμηνέως κ.τ.λ.

Εἴμεθα πρόθυμοι δέ, ὅταν προσκληθῶμεν καὶ ἐνόρκως νὰ βεβαιώσωμεν τ' ἀνωτέρω.

Διατελοῦμεν μεθ' ὁπολήψεως;

Πρόθυμοι

Γ. Εξαδάκτυλος

Δ. Χ'' Δημητρίου

Μυτιλήνη τῇ 6η 10)βρίου 1912

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΜΑΣ

ΔΙΗΜΕΡΟΣ ΜΑΧΗ

Ασφαλεῖς πληροφορίαι ληφθεῖσαι χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐνταῦθα, ἀναφέρουν ὅτι ἡ μάχη μεταξὺ τῶν ἡμετέρων καὶ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἤρχισε προχθὲς τὸ ἀπόγευμα μὲ μεγάλην σφοδρότητα καὶ συνεχίσθη καὶ χθὲς, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας κατὰ πᾶσαν πιθανότητα.

Η μάχη ἤρχισε πέραν τῶν Δαφίων παρὰ τὴν θέσιν Μοναστηράκι ἐναντίον τῶν Τούρκων ἐστρατοπεδευομένων ἐπὶ τῶν ἀπέναντι ὑψωμάτων τῶν δεσποζόντων τῆς ἐκεῖ ὑπαρχούσης χαράδρας, τῶν ἡμετέρων προσπαθούντων νὰ ἐκτοπίσουν ἐκεῖθεν τοὺς Τούρκους, ζητοῦντες προφανῶς ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἀποκόψουν τὴν ὁποχώρησιν αὐτῶν πρὸς τὴν Φίλιαν ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ καταλάβουν τὸ Σκοτεινὸν δοῦνον τὸ δασοπόζον τοῦ Κλαπάδου. Εἰν τὸ ἐγχείρημα τοῦτο ἐπιτύχῃ, δεδομένου ὅτι τὸ ὕψωμα τοῦ Πετσοφᾶ κατέχεται ὑπὸ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τοῦ στρατοῦ μας; καὶ ὅτι ἡ πρὸς τὸ Λεπέτυμνον ὁποχώρησις δὲν εἶναι δυνατὴ διὰ τοὺς Τούρκους, ἡ ἐκστρατεία λήγει [illegible] τῶν ἡμετέρων.

[illegible]σει πρὸς τ' ἀνωτέρω καὶ ἐνῶ ἐ[illegible] τὰς γραμμὰς αὐτὰς ἐλάδομεν [illegible]ρου πολεμικοῦ ἀνταποκριτ[illegible] [illegible]λλίνου τὸ ἑξῆς σημειωμα· [illegible] πρωϊ 6 Δεκ.

[illegible] ἐχάραξεν ἤρχισε τὸ τουφέκι. [illegible] Μανουσάκη κατέχει τὰ πρὸς τὴν Φίλιαν ὑψώματα, ἄνωθεν τῆς Μονῆς Λειμῶνος. Ο ἐχθρὸς κατέχει τὴν βοννοσειρὰν τὴν παράλληλον τοῦ βουνοῦ Πετρθένη. Μετέχουν καὶ τὰ ἡμέτερα ἀνταρτικὰ σώματα.

Ψὲς—5 Δεκεμβρίου— περὶ ὥραν 3 1)2 μ. μ. ἡμέτεροι ἀντάρται, κατέχοντες τὰ ὑψώματα τοῦ Ντερὲ ὁ ὁποῖος ἐκτείνεται ἀριστερὰ γυναικείας; μονῆς, ἀντήλλαξαν πῦρ ἐπὶ δοδμίου περίπου ὥρας μετὰ τοῦ ἐχθροῦ κατέχοντος ὑψηλοτέρας ἀπέναντι θέσεις. Ελαβε μέρος καὶ τμῆμα ἡμετέρου στρατοῦ. Τὸ πῦρ ἔπαυσεν ἕνεκα τῆς νυκτός. Εἰς τὸ προχείρως ἀγκατασταθὲν εἰς Αχυρῶνα νοσοκομεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ «αὐτόθι νοσοκομείου χειρουργοῦ κ. Μανώλα, συνοδευομένου ἀπὸ τοὺς κ. κ. Παπαλάμπρον καὶ Μαμάκον ὡς βοηθοὺς, μετεφέρθησαν δύο στρατιῶται τῶν ὁποίων ὁ εἷς ἔχει τὸν ἀριστερὸν βραχίονα διαπερασμένον. Ο ἕτερος εἶνε βαρέως πληγωμένος μὲ ὀλίγας ἐλπίδας ζωῆς. Επίσης μετέφεραν καὶ ἕναν ἀντάρτην νεκρόν.

Χ. ΜΟΛΛΙΝΟΣ

Σ. Σ. Α. Ω; πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν πληγωμένων καὶ ἀσθενῶν οἱ ὁποῖοι νοσηλεύονται εἰς τὸ τμῆμα τοῦ Ερυθροῦ Σταυροῦ τοῦ κ. Μανώλα ἀναγνώσαμεν σημείωμα τοῦ ρηθέντος φίλου ἐπιστήμονος ὅτι; ἀναφέρει ὅτι τὸ σύνολον αὐτῶν ἀνήρχετο μέχρι τῆς χθὲς πρωΐας εἰς 25. Εκ τούτων 18 εἶναι ἀσθενεῖς καὶ 7 τραυματίαι. Εκ τῶν τραυματιῶν δύο βαρέως πληγωμένοι ἀπέθανον. Ο εἷς ἐξ αὐτῶν εἶναι προφανῶς καὶ ὁ περὶ οὗ ποιεῖται μνεία καὶ ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς κ. Μολλῖνος; εἰς τὸ ὡς ἄνω σημείωμα του.

ΑΛΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Φαίνεται ὅτι οἱ Τοῦρκοι στερεοῦνται ἐντελῶς τηλεβόλων. Καθ' ἁμᾶς ἐβεβαιώθη μαρτυρία τῶν μέχρι σήμερον συμπλοκῶν Τουρκικὸν τηλεβόλον εἰσέτι δὲν ἐφάνη ὑπάρχον.

ΔΙΑΚΟΠΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Από τῆς προχθὲς ἡ τηλεφωνικὴ συγκοινωνία, ἡ συνδέουσα τὴν κόλιν μὰς μὲ τὴν Καλλονὴν διεκόπη.

Τοῦτο ὀφείλεται εἰς βλάβην τῆς γραμμῆς ἀρκετὰ σοβαρὰν ὡς; φαίνεται ἐπελθοῦσαν εἰς Λάμπους Μόλους.

Ημεῖς πιστεύομεν ὅτι ἡ βλάβη αὕτη ὀφείλεται μᾶλλον εἰς τοὺς διὰ τοῦ δρόμου Παπαδούλας-Λάμπου Μόλοι διερχομένους καρραγωγεῖς καὶ ἐφίππους οἱ ὁποῖοι ἐκινδύνευον νὰ καρατομηθῶσι, καθ' ὅτι τὸ σῶμα ἄνωθεν τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ διήρχετο εἰς ὕψος ἀνθρώπου. Δὲν ἀποκλείεται ἐν τούτοις καὶ ἡ ὑπόθεσις ὅτι κακόβουλοι κατέστρεψαν τὴν γραμμήν. Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἐνταῦθα Διοίκησις καλὸν θὰ ἦτο νὰ τάξῃ φρουροὺς ἐξ ἀνταρτῶν κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς πρὸς φύλαξίν της.

Μέχρι τῆς χθὲς ἑσπέρας καὶ μολονότι ἀπὸ πρωΐας ὁ ρέκτης Διευθυντὴς τῶν Τηλεγράφων καὶ Ταχυδρομείων μας κ. Σακᾶς εἶχεν ἀποστείλει ἀνθρώπους πρὸς ἐπισκευὴν τῆς δὲν κατωρθώθη νὰ ἐπικοινωνήσωμεν μετὰ τοῦ Αχυρῶνος.

ΤΑ ΕΝ ΠΕΤΡΑ

Αἱ περὶ ἐντελοῦς καταστροφῆς τῆς ὡραίας ταύτης καὶ πλουσίας κωμοπόλεως διαδόσεις φαίνεται ὅτι εἶναι κάπως ἐξωγκωμέναι.

Κατ' ἀξιόπιστον μαρτυρίαν εὐδοκιμοῦντος πολίτου ἐκ Πέτρας ὡρισμέναι οἰκίαι καὶ κτίρια ἐπυροκολήθηκαν, ἐκείνα ἀκριβῶς τὰ ὁποῖα ὀνομαστὶ ἀνεφέραμεν εἰς τὸ προχθεσινόν μας παράρτημα. Τοῦτο πρὸς ἠσυχίαν τῶν ἐχόντων συγγενεῖς καὶ φίλους ἐν τῇ δοκιμασθείσῃ κωμοπόλει, αἱ περὶ ἧς εἰδήσεις ὁπῆρξαν τόσον ἀνησυχητικαὶ ἀπ' ἀρχῆς.

* *

Τὸ ἑσπέρας τῆς χθὲς